

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

Prvo tromjesečje 2022.
JUŽNA AZIJSKOPACIFIČKA DIVIZIJA

Nakladnik
Odjel za crkvene službe
pri Hrvatskoj konferenciji Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Mirna Đurin

Korektura
Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2022.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog je tromjesečja riječ o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji, koja nadgleda rad Adventističke crkve u četrnaest zemalja: Bangladeš, Brunej Darussalam, Kambodža, Indonezija, Laos, Malezija, Mijanmar, Filipini, Singapur, Šri Lanka, Tajland, Istočni Timor, Vijetnam i Pakistan.

Ovo područje svijeta dom je 1,1 milijardi ljudi, uključujući 1,7 milijuna adventista. To je omjer od jednog adventista na svakih 636 ljudi.

Četiri projekta ovoga tromjesečja nalaze se u četiri države: Pakistanu, Laosu, Vijetnamu i Istočnom Timoru. Više o tome pod Misijskim projektima.

Ako ovoga tromjesečja želite oživiti svoju subotnju školu, nudimo razne fotografije i druge materijale koji prate svako iskustvo. Više informacija dostupno je uz svaku životnu priču.

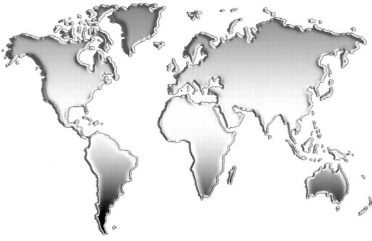
Za slike turističkih mjesta i drugih prizora iz pojedine zemlje, pretražite besplatnu banku fotografija kao što su pixabay.com i unsplash.com. Osim toga, možete preuzeti i PDF sa činjenicama i aktivnostima iz Južne azijskopacifičke divizije na bit.ly/ssd-2022. Pratite nas na facebook.com/mission-quarterlies. Englesku PDF inačicu časopisa *Vijesti za djecu* možete preuzeti na bit.ly/childrensmmission, a *Vijesti iz svijeta za mlade i odrasle* na bit.ly/adultmission. Videozapisi Mission Spotlight dostupni su na bit.ly/missionspotlight. Crteže koji se mogu printati i koje djeca mogu bojiti možete preuzeti na bit.ly/bank-coloring-page. Ako mogu biti od pomoći, javite mi se na: mcchesneya@gc.adventist.org.

Hvala vam što ohrabrujete druge da misle na misiju!

Misijski projekti

Darovi trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji u osnivanju:

- ◆ Osnovne škole u Luang Namthau, Laos;
- ◆ Studentskog doma u Adventističkoj međunarodnoj školi Timor-Leste u Diliju, Istočni Timor;
- ◆ Zdravstvenog središta u sjevernom Pakistanu;
- ◆ Dječjeg obrazovnog središta u Long Thanhu, Vijetnam.

1. siječnja 2022. Ošišana i uplašena

Laos

Thip je bila predivna djevojčica s dugom, crnom kosom. Ona nije poznavala Isusa, niti ju je On previše zanimao.

U školi se sprijateljila s djevojčicom koja je često govorila o Isusu. Ta je djevojčica bila adventistica.

“Isus je sve stvorio, uključujući tebe”, rekla je djevojčica. “On živi na Nebu.”

Thip nije baš razumjela o čemu govori njezina prijateljica. Ona se klanjala kamenim kipovima i slikama u hramu i nije je zanimalo da sluša o Isusu.

Tada se Thip razboljela. Bila je to čudna bolest. Sve je bilo u redu tijekom dana, ali kad je sunce zašlo i kad se nebo smračilo, ona se počela sama ozljeđivati. Udarala se rukama cijelu noć. Nije prestajala dok sunce nije izašlo ujutro. Onda se opet ponašala uobičajeno.

Otac i majka bili su zabrinuti. Thip nije noću spavala, imala je posjekotine i modrice po cijelom tijelu. Roditelji su je odveli vraču, ali on nije mogao ništa učiniti. Odveli su je seoskoj gatari, ali ni ona nije mogla pomoći. Thip je posjetila mnoge vračeve i gatare, ali je nitko nije mogao izliječiti. Otac i majka potrošili su mnogo novca, prodali su automobil i druge vrijedne stvari iz kuće, ali Thip je bila sve lošije. Kad je sunce zašlo i kad se nebo smračilo, udarala se cijelu noć. Kad je sunce izašlo, opet je bila kao i svaka djevojčica.

Otac i majka odlučili su da im je jedina nada kamena slika u hramu. Obrijali su Thipinu kosu i prinesli je slici u hramu. Thip je bila ošišana i uplašena. Trudila se upamtiti učenja o kamenoj slici nadajući se da će je to spasiti. Ali ništa se nije promijenilo.

Jednoga dana Thip se sjetila svoje prijateljice koja joj je govorila o Isusu. Poslala je poruku svojoj prijateljici o svojem tužnom stanju. Prijateljica je napisala molitvu i poslala je djevojčici. Thip se nikad nije molila Isusu. Ali kad je pročitala poruku s molitvom, skupila je svu svoju hrabrost i molila se po prvi put u svojem životu. Bila je večer. Sunce se spuštalo i nebo se mračilo.

“Isuse, pomози mi”, molila je Thip. “Molim Te, dođi u moj život i spasi me!”

Te noći, kad je sunce zašlo i kad je nebo postalo mračno, Thip se nije ozljeđivala. Spavala je po prvi put nakon mjeseca bez sna. Kad je sunce izašlo ujutro, ona se probudila osjećajući se kao nova osoba. Nikad je više nisu mučili zli duhovi.

Otac i majka bili su oduševljeni Thipinim ozdravljenjem i pitali su je što se dogodilo. Rekla im je za Isusa. Otac i majka nazvali su adventističkog pastora i zamolili ga da nauči Thip više o Isusu. Thip je bila sretna. Sada je htjela znati više o Isusu.

Nedavno je Thip predala svoje srce Isusu i krstila se. Ona zna da ju je Isus stvorio predivnom izvana i iznutra. Isus joj je dao novo srce i ona želi s Njim živjeti zauvijek.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će otvoriti školu u Laosu, u kojoj će više djece moći učiti o Isusu koji je sve stvorio, uključujući djecu.

Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti vaš dar trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite Laos na zemljovidu.
- ◆ Ime Thip je promijenjeno zbog zaštite osobnosti.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.

Zanimljivosti

Prvu adventističku misijsku postaju otvorio je Richard C. Hall sa svojom obitelji, 1957. godine u Nam Thau, jednoj od sjeverozapadnih pokrajina. Nažalost, 1962. godine su svi misionari morali iseliti iz Laosa zbog rata. Ubrzo nakon što su misionari otišli, vojne snage pregazile su Nam Thau, a zgrade misije bile su uništene. Zbog napretka komunista na Jugoistoku Azije, godine 1975. svi su adventistički kontakti u Laosu bili odsječeni, sve do 1984. godine, kad je ponovno otvorena granica s Tajlandom. Dvije tamošnje crkve su i dalje održavale svoja bogoslužja.

8. siječnja 2022.

Knjiga u bolnici

Laos

Knjiga *Put Kristu* išla je u bolnicu. Ne, knjiga nije bila bolesna. Razlog zašto je ta knjiga išla u bolnicu jest da spasi ljude. Svi ljudi koji idu u bolnicu idu tamo zato što su bolesni i žele biti izliječeni. Ljudi u bolnici imaju glavobolje i bolove u trbuhu. Imaju slomljene ruke i noge. Imaju probleme sa srcima, plućima, jetrom ili bubrežima. Zabrinuti su i u bolovima, i žele se osjećati bolje.

Knjiga *Put Kristu* ne može izliječiti glavobolju, slomljenu ruku ili lošu jetru. Ne može je se progutati kao tabletu ili zamotati oko ruke kao zavoj. Ali knjiga je dobar lijek. Može dati nadu. Ona objašnjava kako se sprijateljiti s Isusom i naučiti više o Njemu čitajući Bibliju.

Noah je ponio primjerak knjige *Put Kristu* u bolnicu u Laosu. Nitko u bolnici nije bio kršćanin. Nitko u bolnici nije niti čuo za pravoga Boga.

Ali ljudi u bolnici su ljubazno pozdravili Noaha. Bili su sretni što netko želi razgovarati s njima. Bili su sretni što se netko želi moliti za njih. Bili su sretni što mogu dobiti knjigu na dar.

Nitko nije bio sretniji od Somphonea, malog osmogodišnjeg dječaka. Kad je Noah zakoračio u njegovu bolničku sobu, Somphone je bio u vrlo teškim okolnostima. Njegova lijeva ruka i dio njegovih prsa bili su prekriveni opeklinama. Plakao od bolova, dok su zabrinuti majka i otac sjedili kraj kreveta.

Gledajući sa suosjećanjem u očajno dijete, Noah je rekao: "Mogu li se moliti za tebe? Volio bih pitati predivnog Boga ljubavi da uzme tvoju bol i da te izliječi."

Somphone nikad nije čuo za Boga. Nikad prije se netko nije za njega molio. Ali svidala mu se pomisao na predivnog Boga ljubavi koji može uzeti njegovu bol i izliječiti ga.

“Da, molim te, moli se Bogu”, rekao je.

Noah se molio za dječaka. Zamolio je Boga da uzme njegovu bol i da izliječi njegove opekline. Molio se za Somphoneove roditelje. Molio se da se Somphone može uskoro vratiti kući.

Sljedećeg dana Noah se vratio u bolnicu i Somphone ga je pozdravio blistajućim osmijehom.

“Bog je uzeo moju bol!” povikao je ponosno tako da su ga svi u sobi mogli čuti. “I moje su opekline nestale preko noći.”

Majka i otac su se radovali. Njihov sin više nije bio u bolovima i njegove su opekline zacjeljivale. Bilo je to pravo čudo! Bog je odgovorio na Noahovu molitvu.

Noah je dječakovim roditeljima dao knjigu *Put Kristu*. “Ovdje možete čitati kako se sprijateljiti s Bogom koji čuje i odgovara na molitve”, rekao im je. Tada se opet pomolio za Somphonea. “Hvala Ti, divni nebeski Bože, što si uzeo Somphoneove boli i što si ga izliječio. Amen.”

Kad je završio s molitvom, svi u sobi su htjeli da se Noah moli za njih. Vidjeli su kako je Bog uzeo Somphoneove boli.

Noah se molio sa svakom osobom u bolničkoj sobi. Svi su željno uzeli primjerak knjige *Put Kristu* da bi je čitali. Željeli su upoznati predivnog Boga ljubavi koji je pomogao Somphoneu. Željeli su da ih Bog spasi.

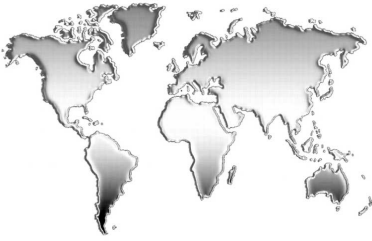
Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će da se otvori škola u Laosu, kako bi djeca učila o predivnom nebeskom Bogu ljubavi. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima!

Povezano s iskustvom

- ◆ Prije čitanja ovog iskustva pokažite djeci knjigu *Put Kristu*.
- ◆ Pronađite Laos na zemljovidu.
- ◆ Ime Somphone čitajte kao Samfoni.
- ◆ Znajte da prije samo nekoliko godina nije bilo cjelokupne Biblije na laoškom jeziku, a još manje drugih kršćanskih knjiga poput knjige *Put Kristu*. Sada su Biblija i nekoliko knjiga Ellen G. White dostupni na laoškom jeziku i šire se po cijeloj zemlji
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022

Zanimljivosti

UNESCO-vo mjesto svjetske baštine — ravnica staklenki — sastoji se od više od 2.100 kamenih posuda koje su se koristile za sahrane tijekom željeznog doba, od 500. godine prije Krista do 500. godine poslije Krista.

15. siječnja 2022. **Vatra! Upomoć!**

Laos

Tras! — čudan zvuk probudio je malu Amy kasno u noći. Podižući svoju glavu, osjetila je neugodan miris u zraku.

U drugoj spavaćoj sobi u kući, isti je zvuk probudio njezinog oca i majku. I oni su osjetili neugodan miris. Amyin stariji brat također se probudio i njušio čudan zrak.

Ali nitko nije htio izaći iz svoje sobe da vidi što se događa. Provalnici često provaljuju u domove u njihovom selu u Laosu, i nisu htjeli da ih netko napadne.

Napokon, Amy je obuzela znatiželja i odlučila je pogledati. Vireći kroz vrata, vidjela je kako je televizor zahvaćen vatrom. Televizor je bio na drvenom ormariću u dnevnoj sobi. Na vrhu ormarića bila je velika vaza s cvijećem.

Činilo se kao da je sve okruženo velikom vatrom. Narančasti plamenovi dodirivali su strop. Vatra se brzo širila prema kuhinji i garaži.

“Vatra!” vrisnula je Amy. “Upomoć! Upomoć!” Ali vatra je širila takvu vrućinu da se nitko nije usudio izaći iz svoje sobe. Njezin otac, majka i brat potrčali su prema prozoru na stražnjoj strani kuće i iskočili van. Ali Amy nije trčala. Pala je na svoja koljena.

“Bože, molim Te, spasi nas!” molila se. U tom trenutku velika vaza s cvijećem pala je s drvenog ormarića u vatru. Plamenovi su prestali dodirivati strop i juriti prema kuhinji i garaži. Vatra se odmah ugasila.

Nekoliko susjeda vidjelo je vatru i htjelo je pomoći. Bili su u garaži i pokušavali su sustići požar probijajući staklo automobila. Bez obzira koliko su udarali prozor, on se nije razbio. Tada su vidjeli da je vatra nestala i prestali su uda-

rati o staklo. Bilo je dobro što se prozor nije razbio, jer bi stajalo puno novca da se zamijeni.

Zašto je vatra nestala? Zašto se prozor automobila nije razbio? To nisu jedina čuda koja su se dogodila. Majka i djeca bili su kršćani i voljeli su Boga, ali otac nije poznavao Boga. On je dopuštao majci i djeci da subotom idu u crkvu, ali sâm se nije zanimao da ide s njima. Kao mnogi ljudi u Laosu, imao je drvene slike svojih mrtvih prapradjedova i praprabaka u kutu kuće i štovao ih je.

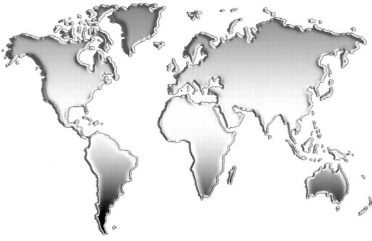
Čudnovato, vatra nije uništila ništa u kući — osim drvenih slika njegovih prapradjedova i praprabaka. Drvene slike pretvorile su se u pepeo.

Amyina obitelj oličila je dnevnu sobu nakon požara i posvetila je svoj dom Bogu. Shvatili su kao nikad dotad da njihov dom i sve što posjeduju zapravo pripada Bogu. Otac se dragovoljno pridružio majci i djeci u molitvi posvećenja kuće Bogu. Vidio je da je Bog, koji je odgovorio na Amyinu molitvu, jači od njegovih drvenih slika.

Hvala vam na darovima subotnje škole koji će pomoći u širenju Radosne vijesti ljudima u Laosu. Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će da se otvori osnovna škola u Laosu.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite Laos na zemljovidu.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.

22. siječnja 2022.

Molitva za roditelje

Laos

Možete li zamisliti da imate oca i majku koji ne poznaju Isusa? Što biste vi učinili?

Singkhamov otac i majka nisu poznavali Isusa. Kao mnogi ljudi u Laosu, oni nisu bili kršćani i nikad nisu išli u crkvu. Ali Singkham je volio Isusa i želio je da Ga njegovi roditelji upoznaju. Ali kako?

Počeo se moliti. Zamolio je ljude u crkvi da se mole. Svi su se molili za njegovog oca i njegovu majku.

“Molim Te, pomози ocu i majci da Te upoznaju,” molio se Singkham svakoga dana tijekom cijele godine.

Tada se otac razbolio. Jako ga je mučila bol u trbuhu. U bolnici su liječnici rekli da otac ima kamen u bubregu. Kamen se oblikuje u bubregu koji je smješten u trbušnoj šupljini. To jako boli.

Liječnik je rekao ocu da ga trebaju operirati. Ali otac nije htio operaciju. Bio je uplašen. Što ako mu operacija ne pomogne?

Ipak, Singkham nije bio zabrinut. Poznavao je Isusa i znao je da će On pomoći. Singkham je rekao ocu o Isusu i molio se za njega. Otac je shvatio da mu je Isus jedina nada, i on i majka počeli su čitati Bibliju.

Operacija je bila uspješna! Bubrežni kamen bio je uklonjen i bol je nestala. Otac je bio tako sretan što mu je Isus spasio život! Majka je također bila sretna! Odlučili su čitati Bibliju svaki dan, jer su željeli doznati više o Isusu.

Singkham je bio posebno sretan! Isus je odgovorio na njegove molitve, i njegovi su roditelji pomalo počeli upoznati Isusa.

Ali baš kad su otac i majka počeli bolje upoznavati Isusa, otac se opet razbolio. Nešto ga je boljelo u trbuhu. Liječnik je tragao za drugim bubrežnim kamenom, ali nije ga mogao pronaći. Mjesec i pol dana liječnik je tražio, ali nije mogao pronaći razlog boli.

Singkham nije znao što da učini. Nije mogao shvatiti zašto je otac ponovno bolestan. Molio je Isusa da izliječi njegovog oca.

Napokon, liječnik je rekao da želi izvesti operativni zahvat.

“Ne možemo naći uzrok tvoje bolesti”, rekao je ocu. “Trebam otvoriti tvoj trbuh i vidjeti što uzrokuje bol.”

Liječnik je izašao iz operacijske dvorane nakon trideset minuta.

“Žao mi je”, rekao je. “Ne možemo ništa pomoći.”

Rekao je da je otac vrlo bolestan i da se ništa ne može učiniti kako bi se izliječio. Nije čak htio ni zašiti očev trbuh nakon operacije.

Singkham se nastavio moliti.

Prošla su dva tjedna i očeva bol je iznenada nestala. Nije ga više ništa boljelo! Iznenadeni liječnik poslao je oca kući. Prošlo je mjesec dana. Prošla je godina. Otac je ojačao i postajao sve zdraviji, a njegov je trbuh zacijelio.

Liječnik je rekao ocu da dođe u bolnicu na pregled. Nije mogao vjerovati svojim očima kad je otac došao. Bio je savršenog zdravlja!

“Kako to može biti?” uskliknuo je liječnik.

Otac je znao kako to može biti. Majka je znala kako to može biti. Singkham je znao kako to može biti. Bog je učinio čudo!

Nakon čudesnog iscjeljenja, otac i majka su dali svoja srca Isusu. Ostatak Singkhamove obitelji vidio je što se dogodilo ocu, i oni su također dali srca Isusu.

Singkham voli Isusa svim svojim srcem. On se molio za oca i majku da upoznaju Isusa, i sada Ga poznaje cijela njegova obitelj. Isus doista odgovara na molitve!

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će da se otvori osnovna škola u Laosu, kako bi djeca — i njihovi roditelji — učili o predivnom nebeskom Bogu ljubavi. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite Laos na zemljovidu.
- ◆ Ime Singkham čitajte kao Singkam.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.

30. siječnja 2022.

Otac sirotâ

Tajland

Mala djevojčica vjerovala je u Boga, ali imala je veliko pitanje: Može li Bog doista činiti čuda? Možda je djevojčica, imenom Pradeepa, imala dobar razlog da se to pita. Ona nije mislila da je vidjela ijedno čudo u svojem kratkom životu u Sri Lanki.

Pradeepa je rođena u kršćanskom domu, ali njezin je otac umro kad je ona imala samo devet godina. Bez oca je njezina majka morala naporno raditi kako bi odgajala djevojčicu. Pradeepa je vidjela kako je život težak za majku i pitala se: “Može li Bog doista činiti čuda?”

Jednoga dana majka je rekla Pradeepi da će ići u drugu crkvu. Umjesto da idu u svoju uobičajenu crkvu nedjeljom, ići će u adventističku crkvu subotom. Pozvala ih je majčina prijateljica.

Pradeepi se svidjela nova crkva. Uživala je učiti o Bogu u subotnjoj školi. Voljela je slušati događaje iz Biblije. Čula je kako je Isus pretvorio dječakovih pet kruhova i dvije ribe u golemi obrok za više od pet tisuća ljudi. Čula je kako je Isus uskrisio dvanaestogodišnju djevojčicu iz mrtvih. Pitala se: “Može li Bog doista činiti čuda?” Iako nije bila sigurna da Bog može činiti čuda, znala je da Ga voli. Dala je svoje srce Isusu i krštena je. I majka je bila krštena.

Kako je Pradeepa odrastala, odlučila je da želi postati učiteljica. Ali imala je veliku prepreku: nije mogla platiti studij. Iako je majka naporno radila, nije imala dovoljno novca da joj pomogne. Pradeepa je žalila što joj otac nije živ. Molila se: “Dragi nebeski Oče, ako doista želiš da idem na studij, molim Te da pronađeš nekoga da mi pomogne.”

Ništa se nije dogodilo. Ništa se nije dogodilo ni sljedećeg dana, iako se Pradeepa opet molila. Ništa se nije dogodilo cijele godine, ali se Pradeepa nastavila moliti. Međutim, njezina se molitva promijenila: prestala je moliti Boga *kao* da je njezin Otac, već je znala da *On jest* njezin Otac i ona je bila Njegovo dijete. “Dragi nebeski Oče”, molila se. “Ti si moj Otac. Ako želiš da idem na studij, molim Te da pošalješ nekoga tko će mi pomoći.”

Tada ju je netko nazvao na mobitel. “Halo”, rekao je nepoznati glas. “Želiš li studirati?”

Pradeepa nije znala tko je zove, ali znala je da želi studirati. “Da”, rekla je nježno. “Ali majka i ja nemamo dosta novca. Samo mi Bog, koji je moj Otac, može pomoći.”

Dva dana kasnije taj netko ju je opet nazvao: “Spremi se za studij”, rekao je glas. “Ja ću ti pomoći.”

U tom trenutku Pradeepa je znala da Bog doista čini čuda. Suze su joj potekle niz obraze dok Mu je zahvaljivala. “Možda nemam oca na Zemlji, ali imam najdivnijeg Oca na Nebu”, molila je.

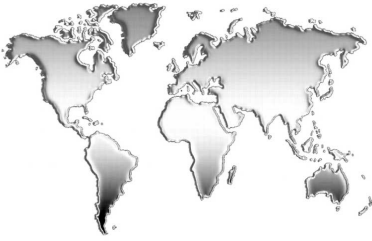
Danas je Pradeepa učiteljica u misijskoj školi na Tajlandu. Mnogo djece ne dolazi iz kršćanskih domova. Možda se mnoga djeca pitaju može li Bog činiti čudesa. Pradeepa voli upoznavati djecu sa svojim nebeskim Ocem. “On vas voli”, kaže ona. “I da — On doista čini čuda!”

Prije tri godine darovi trinaeste subote pomogli su adventističkoj misijskoj školi u Koratu, Tajland, u kojoj Pradeepa radi, da se preseli na novo imanje kako bi još više djece saznalo o Bogu koji čini čuda.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite Tajland na zemljovidu.
- ◆ Ime Pradeepa čitajte kao Pradipa.

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.
- ◆ Pročitajte Pradeepine najdraže biblijske retke: “Pjevajte Bogu, slavite mu ime! Poravnajte put onome koji ide pustinjom — kojemu je ime Jahve — i kličite pred njim! Otac sirotâ, branitelj udovicâ, Bog je u svom svetom šatoru.” (Psalam 68,5.6) Pitajte djecu što misle zašto su baš to Pradeepini najdraži biblijski redci.

5. veljače 2022.

Vjerovati Bogu

Tajland

Kad je Keke imala osam godina, saznala je da je njezina majka bolesna te da ima rak.

Mala djevojčica nije znala što učiniti. Majka je patila, a djevojčica joj se trudila pomagati u svemu. Razgovarala je sa svojom učiteljicom Lynn u adventističkoj školi u Tajlandu gdje se školovala. Učiteljica Lynn je suosjećajno zagrlila Keke.

“Moli se i vjeruj Bogu”, rekla je nježno.

Keke je dolazila iz obitelji koja nije bila kršćanska, i nikad se nije molila. Učiteljica Lynn je naučila Keke kako da se moli.

“S Bogom možeš razgovarati onako kako bi razgovarala sa svojim tatom, mamom ili prijateljicom”, savjetovala joj je. Predložila je Keke da ponavlja molitvu za njom.

“Dragi Bože”, rekla je.

“Dragi Bože”, ponovila je Keke.

“Hvala Ti što si mi dao predivnu i brižnu majku”, rekla je učiteljica.

“Hvala Ti što si mi dao predivnu i brižnu majku”, ponovila je Keke.

“Sada je majka bolesna. Molim Te da joj pomogneš.”

“Sada je majka bolesna. Molim Te da joj pomogneš”, rekla je Keke.

“Amen.”

“Amen.”

Učiteljica Lynn je također pokazala Keke kako da čita Bibliju.

Keke se molila s učiteljicom Lynn svakoga dana tijekom četiri mjeseca. Kad god se osjećala tužnom i kad se željela

moliti, njih dvije su kleknule i molile se. Ponekad se cijeli njezin razred molio za nju i njezinu majku.

Majka je doznala da se Keke i mnogi u školi mole za nju. Nije ništa rekla, ali Keke je vidjela da je majka sretna što je ljudi u školi vole.

Djeca su učinila više od molitve. Napravila su čestitke od kolaža i dali ih djevojčici i njezinoj majci. Kekeina najdraža čestitka je glasila: “Razveseli se!”

Majka je postajala slabija, ali Keke je odbila sumnjati u Boga. Znala je da Bog ima posebnu namjeru za nju i njezinu majku.

“Ako je Božja namjera za moju majku da umre te da ja živim bez nje, moram Mu vjerovati”, rekla je Keke svojim prijateljima iz razreda.

Tada je majka umrla. Keke je plakala. Nije shvaćala zašto je Bog dopustio da njezina majka umre — ali Mu je vjerovala.

Danas se Keke moli kad ustaje i kad ide spavati. Moli se tijekom cijelog dana u školi. Ona se moli “bez prestanka”, baš kako savjetuje Biblija u 1. Solunjanima 5,17.

“Bog doista zna što je najbolje za mene i On zna što će se dogoditi u mojoj budućnosti”, kaže Keke. “Ja Mu vjerujem.”

Prije tri godine darovi trinaeste subote pomogli su adventističkoj misijskoj školi u Koratu, koju Keke pohađa, da izgradi novo imanje, kako bi se škola proširila i na srednju školu. Nove školske zgrade izgrađene su baš na vrijeme kako bi Keke mogla ostati tamo u srednjoj školi.

Hvala vam na velikodušnim darovima trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite Tajland na zemljovidu.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.

Zanimljivosti

Duboke šume u Tajlandu staništa su tigrova, leoparda, slonova, divljih volova i malajskog tapira, čije je krzno na prednjoj polovici crno, a na stražnjoj polovici bijelo. Na Tajlandu ima i krokodila.

12. veljače 2022.

Klanjamo se samo Bogu

Tajland

Šestogodišnja Dee ugledala je oltar dok se kretala hodnikom škole u Tajlandu.

Znaš li što je oltar? Oltar je mjesto s vjerskim slikama i kipovima. U njezinoj školi oltar je bio mjesto sa slikom Isusove majke Marije.

Dee se sjetila da je njezina učiteljica rekla njoj i drugoj djeci da se poklone ispred Marijine slike kad je ugledaju. Tako je Dee pažljivo savila svoja koljena ispred slike, a zatim nastavila svojim putem.

Ona to nije znala, ali netko ju je vidio kad se poklonila. Gore, na četvrtom katu škole bio je njezin otac, koji je pogledao dolje i vidio svoju malu djevojčicu kako se klanja slici. Otac je bio adventist i on se nije klanjao slikama. Otac je prvo mislio da je to jedno od mnoge djece čiji su se roditelji klanjali slikama. Ali tada je vidio njezino lice i shvatio da je to njegova kći.

Kod kuće su otac i majka sjeli da porazgovaraju s Dee.

“Danas sam te vidio kako savijaš svoja koljena ispred slike u školi”, rekao je otac. “Zašto si to učinila?”

Dee je gledala oca i majku raširenih očiju. Nije mislila da je učinila nešto loše.

“Učiteljica je rekla da trebamo tako činiti”, rekla je.

Otac i majka su se pogledali. Učili su Dee da su adventisti, a nikad joj nisu objasnili da postoje i druge religije u svijetu i da se neki ljudi klanjaju slikama.

Otac je otvorio svoju Bibliju, Knjigu Izlaska, 20. poglavlje i ispričao Dee o Deset zapovijedi. “Slušaj prvu zapovijed, Dee”, rekao je. “Ona kaže: ‘Nemoj imati drugih bogova uz mene.’”

To znači da Bog od nas želi da štujemo samo Njega. Klanjamo se samo Bogu. Ne klanjamo se nikome drugome.”

Tada je otac pročitao drugu zapovijed koja kaže: “Nemoj sebi raditi izrezbarene likove”. Objasnio je da je slika u školi zapravo “izrezbaren lik”.

“Bog kaže da im se ne bismo trebali klanjati.”

Dee je razumjela. Voljela je Boga i obećala je da se neće klanjati nikome osim Njemu.

Ali bilo je teško ići u školu u kojoj su se ostala djeca klanjala slici. Bilo je teško kad je učiteljica rekla djeci da se poklone. Dee je htjela biti kao ostala djeca i nije joj se sviđjelo biti neposlušna učiteljici. Ali još više je željela učiniti Boga sretnim, pa se više nije klanjala slici.

U međuvremenu su se otac i majka ustrajno molili. Vidjeli su da je Dee bilo teško. Željeli su da ona može ići u adventističku školu.

Tada je Bog odgovorio na njihove molitve. Majka, koja je učiteljica, dobila je novi posao u adventističkoj misijskoj školi u drugom dijelu Tajlanda. I otac, koji je također učitelj, dobio je novi postao u toj školi.

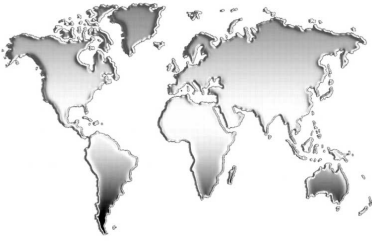
Dee se sviđjela njezina nova škola. Mnoga djeca nisu bili kršćani, ali svi su učitelji i učiteljice bili kršćani i voljeli su Boga svim svojim srcem.

U školi je Dee naučila više o Deset zapovijedi, a čak ih je i sve zapamtila.

Prije tri godine darovi trinaeste subote pomogli su adventističkoj misijskoj školi u Koratu da se proširi na novo imanje kako bi više djece naučilo o jedinom Bogu vrijednom štovanja. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima ovoga tromjesečja, koji će pomoći da više djece sazna za Boga!

Povezano s iskustvom

- ◆ Dee ima mladeg brata i sestru. Deena majka je učiteljica četvrtog razreda u adventističkoj školi u Koratu, Tajland (Adventist International Mission School), a njezin otac poučava srednjoškolce. Obitelj je s Filipina.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.

19. veljače 2022.

Pravi Isus

Indonezija

Mladi student misionar Arta osjećao se pomalo tužno kad je stigao na otoke Raja Ampat u Indoneziji. Trebao je jednu godinu poučavati u seoskoj školi, u selu u kojem nije bilo adventista. Ali osjećao se usamljeno.

“Zašto sam usamljen?” molio se.

Ali je li Arta doista bio sam? Nije! Skoro u isti tren nakon molitve, shvatio je da je Isus s njim. Tada je molio novu molitvu, moleći za pomoć da kaže seljanima da Isus uskoro dolazi.

Nakon nekog vremena Arta je saznao da su seljani mislili kako je Isus već došao. Čovjek koji je nekoć živio na otoku tvrdio je da je on Isus. Kad je umro, seljani su ga počeli štovati.

Arta je znao da on nije mogao biti Isus. Biblija govori kako je pravi Isus upozorio da će se neki ljudi lažno predstavljati kao Isus. Isus je rekao: “Ako vam tada tko rekne: ‘Evo Krista ovdje! Eno ondje!’ — ne vjerujte. Ustat će doista lažni kristi i lažni proroci i tvorit će znamenja i čudesa da, bude li moguće, zavedu izabrane. Vi dakle budite na oprezu! Evo, prorekao sam vam sve!” (Marko 13,21-23)

U nedjelju su dva Artina prijatelja povelu Artu u svoju crkvu. Kad ga je pastor zamolio da se predstavi, Arta je rekao: “Ja sam novi učitelj u školi. Također vam mogu pomoći i kad ste bolesni.” Bila je to istina. Uz to što je bio učitelj, Arta je naučio kako pomoći bolesnim ljudima.

Ali pastor se nije zanimao za to. Želio je ispričati Arti o čovjeku koji je tvrdio da je Isus. “On je bio velik čovjek”, rekao je pastor. Arta se molio. Nije znao što činiti. Kad je

pastor vidio da Arta ne štuje čovjeka koji je tvrdio da je Isus, naljutio se. Svi u crkvi su se naljutili.

Arta je tužno napustio crkvu. Nije znao kako bi rekao seljanima za pravog Isusa.

Vani mu je prišla stara žena. "Rekao si da možeš pomoći bolesnima?" pitala je. "Možeš li pomoći mojemu suprugu?"

U njezinom domu Arta je provjerio tlak njezinog muža. Bio je vrlo visok. Arta je predložio da čovjek jede zdravu hranu koja smanjuje krvni tlak i molio se s bračnim parom. Kad je otišao, čuo je kako stari čovjek viče na svoju ženu: "Što me taj mladić može naučiti o zdravlju?"

Kod svoje kuće Arta se spustio na koljena i molio se: "Gospodine, predajem sve Tebi, molim Te, pomози mi!"

Nekoliko dana kasnije, stara žena se pojavila na Artinim vratima. Njezin muž je jeo zdravu hranu i želio je da mu se provjeri krvni tlak.

Arta je bio tako sretan! Netko u selu htio je razgovarati. Netko u selu je trebao pomoć.

"Hvala Ti, Bože", tiho se molio. "Hvala Ti što si mi odgovorio na molitve."

Zdravlje starog čovjeka se nakon toga poboljšavalo svakog dana. Počeo mu se sviđati Arta. Uskoro su čovjek i njegova žena voljeli Artu kao da je njihov unuk. Kad su ostali seljani vidjeli njihovu ljubav, počeli su i sami biti ljubazni prema Arti. Arta je uskoro imao mnogo prijatelja u selu, i mogao im je reći za pravog Isusa.

Artin najdraži biblijski redak kaže: "Sve mogu u Onome koji me jača!" (Filipljanima 4,13) Uz pravog Isusa možemo sve!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite Indoneziju na zemljovidu. Pronađite otoke Raja Ampat uz Papuu, na istoku Indonezije.
- ◆ Znajite da je Arta bio student misionar s adventističkog Sveučilišta Mount Klabat, na otoku Sulawesi. Služio je kao student misionar u pokretu 1000 misionara.
- ◆ Slike povezane ovim s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.

Zanimljivosti

Moguće da je prvi adventist sedmog dana koji je posjetio Indoneziju bio Abram La Rue, za kojeg se navodi da je bio na Javi negdje između 1888. i 1903. Adventistički rad u Indoneziji započeo je 1900. godine, kad je R. W. Munson, bivši misionar jedne druge denominacije u Singapuru i govornik jezika, otvorio misiju u Padangu, na zapadnoj obali Sumatre. Jedan od njegovih prvih obraćenika bio je Tay Hong Siang, koji je postao kineski kršćanski propovjednik. On je nekad bio siročić u Munsonovom sirotištu u Singapuru.

26. veljače 2022.

Anitina subotnja avantura

Indonezija

“Sretna subota svima!” čuo se očev glas u mraku. Anita se promeškolljila u svojem krevetu. “Dobro jutro, srećo!” rekao je otac provirujući iza vrata Anitine spavaće sobe.

Bilo je četiri sata u jutro.

Anitine oči su se otvorile. Bilo je vrijeme za ustajanje.

Nakon doručka, Anita je obukla svoju najdražu subotnju haljinu. Tada je na svoja bosa stopala nataknela japanke. Dala je svoje subotnje cipelice majci da ih stavi u torbu. Bila je spremna za put u crkvu.

Anita se popela na zadnje sjedalo njihovog obiteljskog bijelog kombija. Otac je zauzeo mjesto za volanom, a pastor Kamu je sjeo kraj njega. Majka je sjedila s Anitom i s još pet studenata u stražnjem dijelu kombija.

U pet sati ujutro bijeli kombi je napustio imanje Sveučilišta Mount Klabat, adventističke škole u Indoneziji u kojoj su otac i majka poučavali kao američki misionari. Nebo je bilo mračno i nekoliko automobila bilo je na cesti. Ali otac je svejedno morao voziti oprezno. Pažljivo je zaobilazio pse, a ponekad je trebao zaustaviti kombi kako bi krave prešle preko ceste. Anita je spavala u majčinom naručju.

Otprilike sat i pol kasnije Anita se probudila kad je kombi stao. Voljela je ovaj dio puta u crkvu. Ona i ostali putnici smjestili su se u mali motorni čamac i uskoro su plovili morom.

Anita je pogledala tamnoplavu vodu. Svjetlost je baš počela izbijati na horizontu kako je sunce izlazilo. Topli, vlažan zrak prostrujao joj je po obrazima dok je čamac plovio po blagim valovima.

Nakon jednoga sata čamac se usidrio na otočiću i skupina se preselila u drugi čamac na vožnju od tridesetak minuta. Tada su došli na drugi otok, koji je bio pun kokosovih palmi i bujne zelene prašume.

Aniti je bilo drago što je obula japanke, a ne njezine lijepe subotnje cipelice. Morala je hodati blatnjavom stazom. Bio je dobar osjećaj imati blato među nožnim prstima. Nakon četrdeset i pet minuta Anita je ugledala malo selo s malom adventističkom crkvom. Subotnja škola je uskoro trebala početi i crkva je već bila pretrpana ljudima. Ljudi su pozdravili Anitu i druge s oduševljenjem. Djedovi i bake imali su široke osmijehe na licima. Majke i očevi blistali su od radosti. Bili su vrlo sretni što su mogli posjetiteljima iskazati dobrodošlicu. Znali su da je bio potreban napor da bi se došlo do njihova sela.

Mala djeca uzbuđeno su mahala Aniti i okupila se oko nje. Mala djevojčica dotrčala je do nje i blago uštipnula bijelu kožu Anitine ručice. Mali dječak je ispružio ruku i lagano povukao pramen Anitine crvene kose. Djeca u selu imala su smeđu kožu i crnu kosu. To je bio prvi put da su vidjela dijete s bijelom kožom i crvenom kosom.

Anita je uzvratila osmijeh. Nije joj se sviđjelo što su je djeca dirala, ali nije ništa učinila. Razumjela je da su djeca samo znatiželjna.

U crkvi je majka izvadila Anitine subotnje cipelice iz torbe i Anita je skliznula u njih. Sada je bila spremna za slavljenje Boga.

Kasno popodne Anita je ponovno obula svoje japanke za dug put kući. Bila je umorna, ali sretna. Svake subote otac i majka su išli u novu crkvu govoriti o Isusu. Svake subote putovanje je bilo pustolovina. Najbolje od svega, svake subote su mogli slaviti Boga. Anita je voljela biti dijete misionara!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite na zemljovidu otok Sulawesi u Indoneziji.
- ◆ Ovaj događaj zbio se prije skoro četrdeset godina. Ali još i danas djeca misionara sudjeluju u pustolovnim izletima na putu do crkve. Gotovo svake subote, tijekom njihovih pet godina u Indoneziji, Anitini roditelji, Robert i Marja McChesney, putovali su sa Sveučilišta Mount Klabat, gdje su poučavali, u novu crkvu, ponekad propovijedajući u više crkava u jednom danu.
- ◆ Pitajte djecu što misle o svojim putovanjima u crkvu subotom ujutro. Bi li željeli ustati u četiri sata ujutro da bi pošli na put? Koje prednosti i mane djeca vide između njihovog i Anitinog puta u crkvu?
- ◆ Ohrabrite djecu da budu djeca misionari. Ne trebaju živjeti u stranoj državi ili imati roditelje misionare da bi bili djeca misionari. Samo trebaju govoriti o Isusu drugima.
- ◆ Pitajte djecu kako je Anita govorila o Isusu. Mogući odgovori su sljedeći: Pokazala je ljubav prema djeci koja su je štipkala i povlačila za kosu. Dijelila je Isusa jednostavno svojim odlaskom u crkvu. Sâm Isus je išao u crkvu svake subote: "I uđe po svom običaju na dan subotnji u sinagogu te ustane čitati." (Luka 4,16) Anita je mogla ostati kod kuće, ali ona je slijedila Isusov primjer.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.

5. ožujka 2022.

Ljubazna strankinja

Singapur

Kad je Tony imao sedam godina, iz Singapura se s majkom preselio u drugu državu. Otac, koji je ostao kod kuće, nije znao govoriti engleski jezik. Ni majka nije znala engleski. Ali njih oboje su htjeli da Tony boravi u Singapuru kako bi naučio govoriti engleski jezik.

Tony je započeo prvi razred u Singapuru. Bilo je teško govoriti engleski, ali on je dao sve od sebe i počeo je sklapati nova prijateljstva.

Ali bilo mu je vrlo žao majke. Dok je on bio u školi, učio engleski i igrao se s prijateljima, majka je bila sama kod kuće. Majka nije imala školske zadatke da je drže zaposlenom. Nije imala prijatelje s kojima bi se družila. Nedostajao joj je i Tonyjev otac.

Jednoga jutra Tony i njegova majka stajali su na autobusnoj postaji i čekali autobus. Majci je nedostajao Tonyjev otac i počela je plakati. Tonyju se nije sviđjelo što vidi majku da plače, i osjećao se tužno.

Tony i njegova majka nisu bili sami na autobusnoj postaji. Još jedna žena bila je s njima i čekala autobus. Vidjela je jadnog dječaka i uplakanu majku. "Što nije u redu?" upitala je strankinja na engleskom jeziku.

Majka je nije razumjela. Tony nije dobro govorio engleski pa je ni on nije razumio. Žena je vidjela njihova zbunjena lica pa je promijenila jezik. Majčino lice je zasjalo. Žena je govorila njezinim jezikom. Majka je bila presretna!

"Tužna sam jer mi nedostaje moj muž", rekla je majka.

Žena je klimnula glavom s razumijevanjem. Imala je prijedlog.

“Znam nešto što bi te moglo raspoložiti”, rekla je. “Ja sam adventistica i imamo posebni program za djecu baš tamo, ovoga poslijepodneva.”

Pokazala je prstom na zgradu preko puta autobusne postaje. Bila je to adventistička crkva.

Tony i njegova majka nisu nikad čuli za adventiste. Nisu bili kršćani i nikad prije nisu išli u crkvu.

Tony se nasmiješio s oduševljenjem. Htio je ići na dječji program i pronaći nove prijatelje. Majci se sviđelo što je Tony bio sretan i bilo joj je drago što je susrela ženu koja govori njezinim jezikom. Tony i njegova majka su došli na dječji program te subote poslijepodne.

Tonyju i majci se sviđio program. Netko ih je pozvao da sljedeće subote dođu u crkvu. Tony i majka su se vratili sljedeće subote i svake subote nakon toga. Također su i sudjelovali u drugim crkvenim zbivanjima subotama poslijepodne. Kako su tjedni prolazili, oni su saznali za Isusa i Njegovu ljubav i počeli su Ga voljeti.

Kad je Tony završio prvi razred, majka ga ja prebacila u adventističku školu blizu crkve, u drugi razred. Željela je da uči engleski jezik i upoznaje Bibliju u adventističkoj školi. Tony je također htio ići u adventističku školu. Tako se mogao igrati sa svojim prijateljima iz subotnje škole svaki dan.

Uskoro je Tony naučio govoriti engleski jezik kao da ga je govorio cijeli svoj život. Otac je bio vrlo sretan. Znao je da će poznavanje engleskog jezika otvoriti nove prilike za Tonyja. Majka je također bila sretna što je Tony mogao govoriti engleski, a posebno je bila sretna što je i sama upoznala mnogo novih prijatelja u adventističkoj crkvi.

Tony je bio posebno sretan. On nije znao je li ili nije važno govoriti engleski, ali mu je bilo drago što majka više nije bila tužna.

Štoviše, bio je sretan što je pronašao novog najboljeg prijatelja, Isusa. Zavolio je Isusa svim svojim srcem i želi živjeti s Njim zauvijek.

Hvala vam na vašim današnjim darovima subotnje škole koji će pomoći u širenju Radosne vijesti u Singapuru i drugim državama u Južnoj azijskopacifičkoj diviziji, koje će primiti darove trinaeste subote od ovoga tromjesečja.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite Singapur na zemljovidu.
- ◆ Znajte da Tony i njegova obitelj dolaze iz “skrivena država”, država koju je Adventistička misija odlučila ne spomenuti zbog osjetljivosti na kršćanstvo u tom području svijeta.
- ◆ Pitajte djecu je li ljubazna strankinja bila misionarka. Misionar je netko tko dovodi druge Isusu. Strankinja možda nije Tonyju i njegovoj majci rekla za Isusa izravno, ali ih je uputila u crkvu, u kojoj su saznali za Isusa.
- ◆ Sljedećeg tjedna čitajte više o Tonyju.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.

12. ožujka 2022.

Dječak misionar

Skrivena država

Prošlog tjedna čitali smo o Tonyju koji se s majkom preselio u Singapur, kako bi naučio engleski. Dok su bili tamo, on i majka saznali su za Isusa, nakon što su se sprijateljili s ljubaznom strankinjom adventisticom na autobusnoj postaji.

Kad je Tony završio drugi razred u adventističkoj školi u Singapuru, govorio je engleski kao izvorni govornik. Otac je pozvao Tonyja i majku da se zrakoplovom vrate kući.

Tony je imao deset godina, i on i majka su bili sretni što se vraćaju kući. Bili su sretni što opet mogu vidjeti oca. Ali nedostajalo im je što nisu mogli ići u adventističku crkvu svake subote. Majka je tražila adventističku crkvu u njihovom gradu. Nakon šest mjeseci traženja, nazvala je ljubaznu ženu koju je upoznala na autobusnoj postaji u Singapuru.

“Možeš li mi pomoći pronaći adventističku crkvu?” pitala je. “Tonyju i meni nedostaje odlazak u crkvu.”

Žena nije znala gdje pronaći crkvu, pa je zamolila pastora za pomoć. Pastor je pronašao broj telefona adventističkog vođe u njihovom gradu, i uskoro je majka dobila taj telefonski broj.

Kratko vrijeme nakon toga Tony i njegova majka sastali su se s adventističkim vođom i čuli nešto nevjerojatno.

Prije tri godine, u vrijeme kad se Tony preselio u Singapur da uči engleski jezik, u njihov grad je došao stranac misionar. Misionar je došao kako bi propovijedao Isusovu ljubav, ali nije znao govoriti jezik. Dok je Tony učio engleski u Singapuru, misionar je pokušavao naučiti Tonyjev jezik.

Ali bilo mu je vrlo teško i molio se Bogu: “Molim Te, Bože, pošalji mi nekoga tko govori engleski da mi pomogne.”

Tony i njegova majka upoznali su misionara i jako im se svidio. Kad je majka vidjela da misionar ne govori dobro njezin jezik, rekla je: "Tony dobro govori engleski. On ti može pomoći." Misionaru se svidjela zamisao. Tri godine je htio propovijedati, ali nije mogao jer ga nitko ne bi razumio.

Sljedeće subote su propovijedali on i Tony. Vjernici su bili iznenađeni! Kad su čuli Tonyja kako prevodi propovijed misionara na njihov jezik, njihove su oči zasjale od sreće. Slušali su Božju riječ iz usta desetogodišnjeg dječaka.

Tony i njegova majka su bili vrlo sretni što su opet mogli subotom ići u crkvu. Ali misionaru je bilo žao Tonyja. On je bio jedini dječak u crkvi. Misionar je tada održao subotnju školu samo za njega. Tonyju se toliko svidjela subotnja škola, da je pozvao svoje prijatelje da dođu. Pomagao je misionaru prevoditi pouke kako bi njegovi prijatelji razumjeli. Uskoro je petnaestero djece prisustvovalo subotnjoj školi svakog tjedna.

Bog mijenja živote ljudi u velikim gradovima kroz jednog malog dječaka koji Ga voli. Što Bog može učiniti kroz tebe?

Hvala vam za današnje darove subotnje škole koji će pomoći u širenju Radosne vijesti u Singapuru i drugim državama u Južnoj azijskopacifičkoj diviziji, u kojima će adventisti primiti darove trinaeste subote od ovoga tromjesečja.

Povezano s iskustvom

- ◆ Znajte da Tony i njegova obitelj dolaze iz "skrivenene države", države koju je Adventistička misija odlučila ne otkriti zbog osjetljivosti na kršćanstvo u tom dijelu svijeta.
- ◆ Pitajte djecu je li Tony misionar. Misionar je netko tko dovodi druge Isusu.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

19. ožujka 2022.

Škola koja mijenja život

Istočni Timor

Kad je Bino navršio tri godine, njegova ga je majka odlučila poslati u međunarodnu školu u Istočnom Timoru (Timor-Leste). Međunarodna škola nije kao redovita državna škola. Pohadanje državne škole se ne mora plaćati, i učitelji i učiteljice u njima tamo govore portugalski. Ali pohadanje međunarodne škole se plaća, i učitelji i učiteljice govore engleski.

Majka je željela da Bino nauči engleski jezik pa je zamolila svojega muža da pronađe međunarodnu školu u Diliju, glavnom gradu Istočnog Timora, u kojem su živjeli.

Otac je hodao ulicama tražeći međunarodnu školu. Pronašao ih je nekoliko, ali sve su bile preskupe. Tada je otac prolazio pored adventističke crkve. Na ogradi crkve vidio je oglas koji je reklamirao adventističku međunarodnu školu u Istočnom Timoru. Tamo se nalazio i broj telefona i otac je nazvao za više podataka. Na njegovo oduševljenje, saznao je da si to mogu priuštiti i poslati Bina u tu školu.

Otac i majka nisu bili adventisti, ali su čuli za adventiste. Majčin ujak je bio adventist. Prije nego što je on postao adventist, pušio je cigarete i pio alkoholna pića. Njegov je rječnik bio grub i jeo je nezdravu hranu. Zbog nezdrave hrane noge su mu bile prekrivene ranama. Ali nakon što se krstio, prestao je pušiti i piti i postao je zdrav. Čitao je svoju Bibliju i ohrabrivao Binovog oca i majku da je također čitaju. Majka i otac su voljeli "novog" ujaka. U njegovoj blizini bilo je veselo i ugodno.

Bino je započeo školovanje u adventističkoj školi. Počeo je ubrzano učiti engleski jezik. Majka je također počela učiti

engleski jezik. Svakog dana, kad je došao iz škole, majka bi ga zamolila da je nauči engleske riječi koje je naučio taj dan u školi.

“Dobar dan”, rekao je Bino.

“Dobar dan”, ponovila bi majka.

“Doviđenja”, rekao je Bino.

“Doviđenja”, ponovila bi majka.

Kako su prolazili tjedni i mjeseci, njihove su lekcije engleskog jezika postajale sve složenije.

“Volim te”, rekao je Bino

“Ja volim tebe!” uzviknula je majka.

Engleske riječi nisu bile jedino čemu je Bino učio majku nakon škole. Svakog dana Bino je slušao izvještaje iz Biblije koje su mu iznosile učiteljice i učitelji. On je dijelio te priče s majkom. Kako je Bino odrastao, ispričao je majci o Davidu i Golijatu, Joni i velikoj ribi te Isusu i malom dječaku čiji je ručak nahranio više od pet tisuća ljudi.

Majka je voljela slušati svojeg malog dječaka dok iznosi biblijske događaje. Ona i otac počeli su čitati Bibliju. Ponekad su imali pitanja o onome što su pročitali, i tražili su odgovore od pastora adventističke crkve u blizini Binove škole, ili američkog misionara koji je također živio na otoku. Pastor i misionar redovno su posjećivali Binov dom. Došao je dan kad su se otac i majka krstili i pridružili se adventističkoj crkvi.

Danas u adventističku školu ne ide samo Bino, već i otac i majka odlaze u školu. Otac i majka rade kao školski domari.

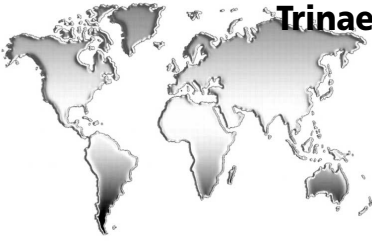
Otac je sretan što Bino pohađa adventističku školu. Majka je sretna što Bino ide u adventističku školu. Bino je sretan što pohađa adventističku školu. Zbog škole cijela obitelj govori engleski jezik i voli Isusa svim svojim srcem.

Prije šest godina dio darova trinaeste subote pomoglo je u otvaranju adventističke škole u Diliju. Ovoga tromjesečja darovi trinaeste subote pomoći će u gradnji učeničkog doma

kako bi djeca iz dalekih sela mogla živjeti i učiti u školi.
Hvala vam na vašim velikodušnim darovima!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite Istočni Timor na zemljovidu.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku:
bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj divi-
ziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022

Trinaesta subota, 26. ožujka 2022.

Čudo od siročeta

Istočni Timor

Visoko u planinama Istočnog Timora započinje Bastijevo životno iskustvo.

Basti, sramežljivi dječak koji je bio premalen za svoje godine, živio je sretno s ocem i majkom u veličanstvenim planinama prekrivenim gustom, zelenom prašumom. Iz njegovog sela mogao se vidjeti vrh Mount Tatamailaua, koji je s 3.048 metara najviša planina Istočnog Timora.

Ali jedanaestogodišnji Basti nije razmišljao o planini Tatamailauu. On nije razmišljao o planinama prekrivenim gustom, zelenom prašumom. Nije razmišljao o svojem selu. On je razmišljao o svojem ocu i majci — i osjećao se tužno. Njegovi su roditelji iznenada umrli i sada se trebao preseliti iz planina i otići živjeti sa svojom ujnom i ujakom u velikom gradu Diliju.

Dok se Basti spremao za selidbu u nizinu, usnio je san. U snu je vidio svjetlećeg bijelog anđela s vrlo ljubaznim licem. Anđeo je došao do njega i smirio njegovo bolno srce i njegovu mračnu budućnost riječima mira.

“Ne boj se”, rekao je anđeo. “Bog će se pobrinuti za tebe.”

Kad se ujutro probudio, Basti je bio uvjeren da će se Bog pobrinuti za njega. Nije znao kako, ali bio je siguran da ga Bog voli i da će mu pomoći.

Ubrzo je Basti živio u velikom gradu sa svojom ujnom i ujakom. Nedostajalo mu je njegovo selo i planine. Posebno su mu nedostajali otac i majka. Ali znao je da će se Bog pobrinuti za njega.

Kako su dani prolazili, uživao je igrajući se sa svojim mlađim sestričnima i bratićima na ulici pored svojeg novog do-

ma. Pronašao je i novu prijateljicu, djevojčicu iz susjedstva koja im se ponekad pridruživala u igrama na ulici. Djevojčica je dolazila iz američke misionarske obitelji koja je živjela u susjedstvu. Basti je saznao da su djevojčica i njegovi bratići razredni prijatelji te da idu u istu školu.

Kad su njezini roditelji misionari čuli za Bastija, htjeli su da i on pohađa jedinu adventističku školu u državi. Molili su se, i počeli su se događati nevjerojatni događaji. Najprije se našao novac kako bi se platilo Bastijevo školovanje u adventističkoj školi. Tada su njegova ujna i ujak predali svoja srca Isusu i krstili se. Basti je uživao ići u crkvu s njima svake subote.

Nakon toga je obitelj misionara odlučila posvojiti Bastija. Bastijeva ujna i ujak su ga voljeli, ali nisu imali mnogo novca kako bi se brinuli i za njega i za svoju djecu. Obitelj misionara već je imala mladog sina, Jiru, i bili su sretni što se mogu brinuti i za Bastija. Danas je Basti sretan i živahan dječak s mnogo prirodnih darova. Nikad nije zaboravio na san s anđelom. Bog je obećao da će se pobrinuti za njega; i učinio je to!

Bez pomoći adventističke škole i crkve u Istočnom Timoru, Bastijeva životna priča mogla bi imati puno drugačiji završetak. Prije šest godina dio darova trinaeste subote pomogao je da se otvori adventistička škola u Diliju. Današnji darovi trinaeste subote pomoći će u gradnji učeničkog doma, kako bi djeca iz mnogih sela u Bastijevim planinama i drugdje mogla živjeti i učiti u toj školi. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima za ovaj projekt i ostale važne projekte u Južnoj azijskopacifičkoj diviziji.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite Istočni Timor ili Timor-Leste na zemljovidu.
- ◆ Tatamailau izgovarajte kao Tatamejlov.
- ◆ Prerana smrt Bastijevih roditelja vjerojatno je povezana s tradicionalnim bračnim ugovorima u Istočnom Timoru. Kad muž ne može platiti zahtijevani miraz obitelji svoje žene, on mora osigurati novac ili životinje za sprovode i takozvane svete dane dugi niz godina nakon vjenčanja. Golem pritisak dužničkih obveza, te prijetnja kletvama zbog nemogućnosti otplate, tjera ljude da žive štedljivo, često do te mjere da su pothranjeni i osjetljivi na daljnje zdravstvene izazove. To što se dogodilo Bastijevim roditeljima je gotovo nevjerojatno.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.

Zanimljivosti

Timor je uglavnom planinsko i suho područje svijeta. U brdovitim krajevima rastu drveća sandalovine, a u nizinama rastu kokosove palme te stabla eukaliptusa. Životinjski svijet uključuje cibetke, krokodile, jelene, majmune, zmije i tobolčare zvane *cuscuses* (kuskus).

Prije trinaeste subote

- ◆ Podsjetite roditelje na dječji program kako bi ohrabрили svoju djecu da donesu svoje darove trinaeste subote, 26. ožujka. Podsjetite sve da su novčana sredstva prikupljena u mi-

sijskim darovima način na koji se potpomaže širenje Božje riječi po cijelom svijetu. Jedna četvrtina prikupljenih novčanih sredstava bit će izravno upotrijebljena u četiri države Južne azijskopacifičke divizije.

◆ Voditelj ne mora učiti napamet svoje dijelove štiva, već treba biti dovoljno upoznat s gradivom kako ne bi sve morao čitati. Druga je mogućnost da djeca odglume iskustvo igrajući uloge Bastija, anđela, ujaka i ujne, djevojčice Amerikanke — misionarke i njezina oca te Bastijeve nove misionarske obitelji: njegovog oca, majke i brata Jire.

◆ Prije ili nakon ispričanog iskustva upotrijebite zemljovid kako biste pokazali četiri države Južne azijskopacifičke divizije — Istočni Timor, Laos, Vijetnam i Pakistan — u kojima će adventisti primiti darove ove trinaeste subote. Opišite im projekte.

Budući projekti trinaeste subote

Darovi trinaeste subote sljedećeg tromjesečja pomoći će Južnoafričko-indijskooceanskoj diviziji da se osnuju:

- ◆ Crkva i osnovna škola, Belize, Angola.
- ◆ Spavaonica za mladiće, Adventističko sveučilište Angola, Huambo, Angola.
- ◆ Centar za sprečavanje obiteljskog nasilja sa savjetovaništem, Lombe, Angola.
- ◆ Osnovna škola Sequele, Luanda, Angola.
- ◆ Središte za dosezanje društvene zajednice i središte za razvoj vođa na kampu Mzuzu Adventističkog sveučilišta Malawi, Malawi.
- ◆ Središte za promicanje boljeg života s radijskom postajom, Mayotte.

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

Laos

Ošišana i uplašena 5

Knjiga u bolnici 8

Vatra! Upomoć! 11

Molitva za roditelje 13

Tajland

Otac sirotâ 16

Vjerovati Bogu 19

Klanjamo se samo Bogu 22

Indonezija

Pravi Isus 25

Anitina subotnja avantura 28

Singapur

Ljubazna strankinja 31

Dječak misionar 34

Istočni Timor

Škola koja mijenja život 36

Čudo od siročeta 39

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com